

Arrest

nr. 285 389 van 27 februari 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 21 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ loco advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 3 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 11 juli 2022.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 18 oktober 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten en Koerd van origine te zijn. U bent afkomstig uit het dorp Agbarzeh, provincie West-Azerbeidzjan, waar u tot aan uw vertrek verbleef. In de zomer verbleef u vooral in het dorp Agbareh en in de winter vooral in de stad Salmas, provincie West-Azerbeidzjan.

In 1384 (Iraanse kalender, maart 2005 – april 2006) leerde u enkele leden van Pjak kennen. In hetzelfde jaar werd u gearresteerd door de Iraanse autoriteiten omwille van foto's van Pjak-vlaggen op uw gsm. U werd ongeveer één maand vastgehouden en ze lieten u gaan nadat u een belofte ondertekende waarin u bevestigde af te zien van politieke activiteiten.

Sinds 1397 (maart 2018 – april 2019) vervoerde u met uw taxi wekelijks of maandelijks goederen en levensmiddelen naar het gebergte waar de Pjak-strijders verbleven. Op 27/02/1400 (17 mei 2021) reed u met uw taxi opnieuw naar de bergen om spullen en eten naar de Pjak-strijders te brengen. U reed tot vlakbij de berg totdat u niet verder kon gaan met uw wagen. U bracht de spullen te voet tot bij uw Pjak-kameraden en na één uur keerde u terug naar uw taxi. U trof aan uw taxi G. S., één van uw mededorpelingen uit Agbarzeh die voor de Iraanse autoriteiten spioneerde. Hij stelde u allerlei vragen over waar u heen was gegaan en confronteerde u met zijn kennis dat u bij de Pjak-leden in de bergen was geweest. U ontkende alles en keerde met uw wagen terug naar de stad Salmas. U durfde niet meer terug naar uw huis te gaan in Agbarzeh en belde uw vrouw. U liet haar weten dat u waarschijnlijk in problemen zou komen en vroeg haar om al uw persoonlijke en politieke spullen te verbergen. Rond acht uur 's avonds reed u naar het huis van uw zus F. in Salmas waar u uw taxi bij haar achterliet. Vervolgens belde uw vrouw u op met het nieuws dat de autoriteiten bij jullie thuis waren geweest, dat ze een huiszoeking deden, en dat ze zeiden dat u zich bij hen moest aanmelden. De autoriteiten hadden aan uw vrouw ook gevraagd om u op te bellen maar u had uw gsm voordien al afgesloten. Na dit telefoontje van uw vrouw trok u met behulp van uw neef H. naar het dorp Hablaran waar deze neef en uw tante verblijven. Op 28/02/1400 (18 mei 2021) stak u illegaal de grens tussen Iran en Turkije over. U kwam in België aan op 2 augustus 2021 en diende op 3 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

In België sloot u zich aan bij de Pjak en nam u deel aan verschillende activiteiten van deze partij. Naar aanleiding van uw deelname aan betogingen in België kwamen de Iraanse autoriteiten nog tweemaal naar uw huis in Iran waarbij ze tegen uw familieleden zeiden dat u in het buitenland ook politiek actief bent en dat zoiets niet is toegelaten.

Bij terugkeer naar Iran vreest u vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten omwille van uw engagement voor de Pjak in Iran en in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u neer: uw identiteitskaart en die van uw vrouw, uw shenasnameh, die van uw vrouw en die van één van uw kinderen, foto's van uw deelname aan Pjak-betogingen in België, een print-screen van uw Facebookaccount en van het Pjak-Telegram kanaal.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Iran vreest u gedood te worden door de Iraanse autoriteiten omdat u samenwerkte met de Pjak en u in België aan de activiteiten van deze partij deelneemt (CGVS p.7,21).

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat er aan uw engagement voor de Pjak in Iran en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. U vertelt dat u op een dag in 1384 (Iraanse kalender, maart 2005 – april 2006) door twee gewapende Pjak'ers aangesproken werd op uw gronden toen u de planten water gaf (CGVS p.9,15). Ze vroegen u of u van het dorp was en ze stelden zich meteen voor als zijnde Pjak-leden (CGVS p.15). Het mag echter verbazen dat deze gewapende opposanten zo openlijk en gemoedelijk met u contact zochten. Of andere dorpsgenoten uit uw kleine gemeenschap van negentig families ooit zo werden benaderd door Pjak kan u tevens niet aangeven (CGVS p.10-11). U weet dat Pjak niet zomaar iedereen vertrouwt, maar waarom ze u vertrouwden ondanks dat uw familie geen banden had met Pjak kan u niet bepalen (CGVS p.12-13). U meent zelfs dat het puur toeval geweest kan zijn (CGVS p.13). Hoe u hen kon vertrouwen, aangezien het voor u onbekenden waren, u voorzichtig en bang was, en er ook agenten van de autoriteiten zich als Pjak'ers verkleedden, klinkt evenmin aannemelijk (CGVS p.9,11). Zo legt u uit dat u hen bij uw eerste ontmoetingen kon vertrouwen doordat ze u op hun gsm video's van hun activiteiten toonden (CGVS p.11). U wist dat uw familie geen banden had met Pjak, maar zag er blijkbaar toch geen graten in om deze personen te vertrouwen louter op basis van hun woord en enkele video's. Sterker nog, bij jullie eerste ontmoeting wisselden jullie telefoonnummers uit en na één lang gesprek over Pjak mocht u naar hun locatie toekomen (CGVS p.9-10,13). Deze gang van zaken is allerm minst geloofwaardig. Uw gronden lagen immers op korte

afstand van uw dorp, terwijl jullie elkaar voor het eerst daar ontmoetten en de leden van de Pjak gewapend waren (CGVS p.10,15,17). Aangezien uw onbekende bezoekers niet alleen tot een verboden gewapende verzetspartij behoorden, dat u meent voorzichtig en bang te zijn geweest doordat bijvoorbeeld agenten van de autoriteiten zich als Pjak'ers verkleedden, is het niet geloofwaardig dat strijders van de Pjak en u elkaar zo zorgeloos zouden ontmoeten. Hetzelfde geldt voor uw verklaring dat ze reeds tijdens de eerste ontmoeting zich kenbaar maakten als leden van Pjak. Met uw uitleg dat u de Pjak'ers niet meteen vertrouwde en u dat pas deed nadat u video's van hun activiteiten zag, en dat de Pjak'ers iedereen in het dorp kenden, mist u bovendien de kern van de zaak dat jullie niet elkaar maar de omstandigheden in het licht van de aanwezigheid van verklikkers moesten vertrouwen (CGVS p.9,11-12). Waarom de leden van de Pjak zich tot u wendden kan u evenmin verklaren. U geeft aan dat de Pjak iedereen in het dorp kent en dan ook wist dat uw familie de Koerdische kwestie genegen is (CGVS p.12). Als u gevraagd werd verder uit te leggen hoe ze wisten dat u oprecht pro-Koerdisch bent daar er ook geen indicaties toe waren gezien de afwezigheid van banden tussen uw familie en Pjak, stelt u dat het ook puur toeval geweest kan zijn omdat u toen alleen op de gronden aanwezig was (CGVS p.13). Dergelijke verklaringen missen duidelijk overtuigingskracht.

Dat de strijders van de Pjak verscheidene keren met u een gesprek aangingen, jullie over Pjak en hun doelen praatten, alsook over hun leven, hun uitdagingen, hun plannen en hun agenda voor de Koerdische kwestie, kan evenmin uit uw kennis van hun doelen afgeleid worden (CGVS p.9,13). Hoewel u meent dat u lange gesprekken hield en over hun werk en leven te weten kwam blijkt u niet verder dan enkele oppervlakkigheden te komen. Na herhaaldelijk vragen heeft u kunnen zeggen dat iedereen weet dat ze in de bergen zitten, dat u leerde over de moeilijkheden die ze daar hebben, dat ze niemand vertellen over hun activiteiten in de bergen, en dat ze actief zijn voor de partij en voor de rechten van de Koerden (CGVS p.13). Iedereen heeft dezelfde uitdagingen en wanneer je je aansluit bij het systeem zal je dat spontaan zien, leren en merken, aldus uw verklaringen (CGVS p.13). U wordt de vraag gesteld hoe de Pjak'ers praktisch hun doel zoals het instellen van een democratie wil verwezenlijken. U geeft echter weinig verhelderende antwoorden: "Ze moeten hun activiteiten doorzetten", "ze hebben vertrouwen van de bevolking nog nodig" en "partijen kunnen hun democratisch systeem een waarheid maken wanneer ze de steun van de mensen hebben" (CGVS p.13). Wanneer u dezelfde vraag nogmaals gesteld wordt blijft u erbij dat ze dit doel kunnen bereiken door actief te blijven werken en door het vertrouwen van de mensen (CGVS p.13). Hoe die democratie er dan concreet zal gaan uitzien weet u blijkbaar niet want u houdt het op dat iedereen zijn rechten dan zal krijgen binnen een democratisch systeem (CGVS p.13-14). Het mag dan ook verbazen dat u niet weet wat confederalisme is wanneer deze term u wordt voorgelegd (CGVS p.15). Het is duidelijk dat u niet goed op de hoogte bent. Hetzelfde geldt voor de overige doelen van Pjak die u nota bene zelf aanhaalde. Zo weet u niet hoe Pjak de gelijkheid tussen man en vrouw wil verwezenlijken of bewerkstelligen (CGVS p.14). U kan enkel aangeven dat in de partij mannen en vrouwen gelijk worden behandeld, dat de partij een mannelijk en vrouwelijke leider heeft, en dat in tegenstelling tot bij Pjak de vrouw in Iran niet als een volwaardig mens wordt behandeld (CGVS p.14). Op de vraag hoe Pjak binnen hun democratisch systeem de verschillende afkomsten en etniciteiten zal implementeren kan u louter aanbrengen dat ze de rechten van iedereen willen respecteren en dat Pjak zegt dat het land voor iedereen is (CGVS p.14). Als u gevraagd wordt welke dagelijkse handelingen ze uitvoerden om hun doelen te bereiken vervalt u opnieuw in vage antwoorden zoals: "ze geven hun bloed, ze hebben ons allemaal bewust gemaakt, ze hebben ons wakker geschud en doen beter en beter elke dag" (CGVS p.14). Wanneer u de vraag wordt herhaald meent u te weten dat ze naar de mensen komen en dat ze tv-zenders hebben om zo te vertellen over hun geschiedenis en rechten (CGVS p.14). Vreemd genoeg weet u niet hoe ze de mensen in uw dorp bereikten (CGVS p.14). U weet wel dat ze stiekem contact opnemen en dat ze in de dorpen mensen hebben die met hen samenwerken, maar hoe ze dat aanpakten door bijvoorbeeld naar de huizen te gaan of te telefoneren weet u niet (CGVS p.14). Verder bent u schijnbaar ook niet op de hoogte van militaire operaties of aanslagen die door Pjak werden uitgevoerd (CGVS p.15). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat Pjak vele militaire acties uitvoerde tegen de Iraanse autoriteiten en waarin het zelf ook strijders verloor. Uit uw antwoorden spreekt op geen enkele manier de persoonlijke gesprekken die u regelmatige basis met een Pjakstrijders zou hebben gehad. Hoewel u in die mate een vertrouwelijke relatie met hen opbouwde dat ze u vroegen om uw leven te wagen door hen te ondersteunen is uw kennis over hen en Pjak uiterst pover. Bovenstaande vaststellingen schaden ernstig het geloof in uw voorstelling dat u verschillende keren persoonlijke contact met leden van de Pjak had.

Voorts kan u ook over de wijze waarop u de Pjak van goederen voorzag niet overtuigen. Zo is het opvallend dat u geen enkele overweging meenam toen u de vraag van de Pjak overdacht. Hoewel u besepte dat u de doodstraf riskeerde door in te gaan op het verzoek van de Pjak'ers en u door de aanwezigheid van een verklikker in het dorp en de aard van de opdrachten een groot risico nam, duurde het nog geen uur voor u deze zwaarwichtige beslissing nam louter omdat u zich gediscrimineerd en niet goed behandeld voelde (CGVS p.7,10,16-17). Het is zeer merkwaardig dat u in uw beslissingsproces zo beperkt stil zou gestaan hebben bij het risico dat dit engagement voor u betekende. Uw modus operandi

en anticipatie op problemen moeten ook tegen het licht worden gehouden. Zo namen u en de Pjak'ers toch een groot risico op ontdekking voor een beperkt resultaat, namelijk dat u met één rugzak en één tas goederen aan hen zou brengen (CGVS p.6,17). Ze vertelden hun wensen, u ging naar de stad, kocht de gevraagde goederen en bracht het met uw eigen taxi en vervolgens te voet naar een afgesproken plaats in de bergen achter uw dorp. Dan bleef u een uur bij de Pjak'ers en vervolgens keerde u te voet terug naar uw taxi (CGVS p.5-6,8,10). U reed amper tien minuten vanaf uw dorp naar de bergen met uw eigen gekende taxi en wandelde slechts twee kilometer tot u de Pjak'ers ontmoette, zo zegt u (CGVS p.6,8,10). Deze manier van werken roept toch vraagtekens op over de omzichtigheid ervan. Door zo regelmatig met uw eigen bekende taxi in de nabije bergen rond te rijden en te wandelen met goederen is de kans op ontdekking zeer reëel. Gevraagd welke veiligheidsmaatregelen u nam stelt u dat u de omgeving goed observeerde, keek of niemand achter u was en dat u verschillende routes nam (CGVS p.16). U anticepeerde op problemen of ontdekking door excuses te bedenken zoals dat u een luchtje aan het scheppen was, dat u eten voor uw familie vervoerde of dat u naar het dorp van uw tante ging (CGVS p.5,18). U wordt geconfronteerd met uw verklaringen en de bevindingen dat u toch niet kan stellen dat u eten voor uw familie vanuit uw dorp naar de bergen brengt, en dat als u telkens een andere route naar de bergen nam u ook niet het excuus kon gebruiken van naar het dorp van uw tante te gaan (CGVS p.18). Vervolgens kan u er niets beter op verzinnen door te zeggen dat u extra voorzichtig was, dat u de weg naar de bergen enkel nam als die vrij was, en dat u anders zou weglopen of gearresteerd worden (CGVS p.18). Deze verklaringen tonen geen geloofwaardige voorzichtigheid aan. Des te meer daar u aangaf dat u niemand kon vertrouwen, dat u al drie à vier jaar wist dat er een spion in het dorp was en dat u in een erg klein dorp woonde met om en bij de negentig families (CGVS p.9-10). Uit uw antwoorden spreekt geen persoonlijke betrokkenheid bij het bevoorraden van een rebellenbeweging. Er kan aangenomen worden dat een professionele gewapende oppositiebeweging het risico voor haar leden en sympathisanten zoveel mogelijk tracht te beperken en dan ook een praktisch draaiboek voor dergelijke overdrachten klaar heeft liggen. Bovenstaande vaststellingen ondergraven sterk het geloof in uw engagement voor Pjak in Iran.

Bovenstaande vaststellingen wijzen uit dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw contacten met de Pjak in Iran, waardoor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten er evenmin plaats hebben kunnen vinden. Wat uw engagement in België betreft moet er op gewezen worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar het thuisland van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Wat u betreft zijn er geen elementen voorhanden die het tegendeel suggereren.

Na uw aankomst in België nam u deel aan tien tot vijftien betogingen van de Pjak: betogingen voor de Iraanse ambassade en voor de Turkse ambassade (CGVS p.3-4). Daarnaast gaat u ook naar feestdagen zoals voor Nowroz en woont u kunstactiviteiten bij (CGVS p.20). Tevens post u op uw in België aangemaakte Facebookaccount proKoerdische en anti-Iraanse berichten (CGVS p.20-21; zie ingediende documenten nr 3). Aangezien uw contacten met en activiteiten voor de Pjak in Iran ongeloofwaardig zijn kan er evenmin aangenomen worden dat u in België vanuit een oprecht engagement deelneemt aan de activiteiten van de Pjak. Dit blijkt eens te meer daar - zoals eerder reeds werd aangetoond - uw kennis over de Pjak, en specifiek over hun doelen en wenselijk staatsbestel teleurstelt. Ondanks uw vermeende jarenlange sympathie en activiteiten voor Pjak, evenals uw deelname in België aan de feestdag ter ere van de oprichting van Pjak weet u opmerkelijk genoeg niet wanneer de partij opgericht is (CGVS p.20). Over de befaamde Pjak'er Behrouz Alkhani weet u dan weer niet welke zijn activiteiten voor Pjak waren of in welke omstandigheden hij gearresteerd werd (CGVS p.12). U beweert ook verkeerdelijk dat hij in Salmas werd opgehangen (CGVS p.12). Nochtans blijkt uit de objectieve informatie en uit uw verklaringen dat deze dorpsgenoot van u een zeer prominent figuur is. Zijn broer is voorzitter van Pjak in België die hier politieke activiteiten organiseert waar u ook aan deelnam (CGVS p.4,12). Tot slot erkent u dat u niet voldoende informatie heeft over andere Koerdische partijen (CGVS p.21). Herhaaldelijk gevraagd naar bijvoorbeeld de verschillen tussen Pjak en de KDPI kan u slechts aangeven dat deze laatste streeft naar de rechten van de Koerden terwijl Pjak voor iedereen actief is (CGVS p.22). Het mag inmiddels duidelijk zijn dat u hier en daar wel wat informatie over de Pjak heeft opgevangen, zoals elke Iraanse Koerd, maar dat u zich nooit in de partij en haar doelen heeft verdiept, hetgeen wel degelijk van u verwacht kan worden indien u daadwerkelijk een geëngageerde aanhanger van deze partij zou zijn. Dat u maar een beperkte scholing genoot kan niet vergoelijken dat uw basiskennis over uw partij ontbeert (CGVS p.3,13-14). Bijgevolg kan er geenszins aangenomen worden dat u vanuit een oprechte interesse aan de activiteiten

van de Pjak deel neemt maar blijkt uw engagement louter door opportunisme in het kader van uw verzoek om internationale bescherming ingegeven.

Naar aanleiding van uw deelname aan betogingen in België kwamen de Iraanse autoriteiten nog tweemaal naar uw huis in Iran waarbij ze tegen uw familieleden zeiden dat u in het buitenland ook politiek actief bent en dat zoiets niet is toegelaten (CGVS p.19-20). Dit gebeurde een eerste keer twee maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (d.d. 11/07/2022) en een tweede keer enkele dagen voor dit persoonlijk onderhoud (CGVS p.19). Het geloof in het aangehaalde optreden van de Iraanse staat tegen uw familie wordt ondergraven door uw niet aannemelijke reactie erop. Hoewel de Iraanse autoriteiten u via uw familie onder druk gezet hadden om uw politieke activiteiten in België stop te zetten nam u nadien onverstoort deel aan nieuwe betogingen waarop u werd gefotografeerd (zie ingediende documenten nr 2). Ondanks dat u zich zorgen maakt om uw familie, u beweert uw familie en anderen niet in problemen te willen brengen, en dat de Iraanse autoriteiten repressief optreden tegen Koerden, de mensenrechten niet respecteren en angst in de harten wil aansteken (CGVS p.7-8,12,16,19,20-21,23) denkt u er niet aan uw engagement stop te zetten of zelfs maar aan te passen (CGVS p.20-21). U zal verder gaan met dergelijke activiteiten tot aan uw dood en ook al komen de autoriteiten tien keer naar uw huis (CGVS p.20-21). Zelfs een anoniemere vorm van protest waarbij u bijvoorbeeld onherkenbaar op straat komt of onder een alias berichten post ziet u niet zitten. Hoewel u gewezen werd op de gevolgen voor uw familie ziet u vooral niet in waarom u anoniem zou protesteren (CGVS p.21). Dit is allerminst ernstig. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat u doordrongen bent van de gevolgen van uw gedrag op uw familieleden in Iran en dat u tracht deze gevolgen te beperken. Bovendien moet er aan herinnerd worden dat er in bovenstaande paragraaf het nietoprechte karakter van uw politieke engagement in België aangetoond werd. Aangezien uw politieke activiteiten een niet-oprecht karakter vertonen kan er des te meer van u verwacht worden dat u er afstand van doet indien het uw familieleden in gevaar brengt. Daarbij valt het eveneens op dat de Iraanse veiligheidstroepen die bij uw familie langskwamen volgens u expliciet de link legden tussen uw vroeger en huidig politiek activisme. Daar er aan uw activisme in Iran geen enkel geloof kan worden gehecht ondermijnt de voorgehouden uitspraak dan ook het geloof in de bezoeken van de ordediensten (CGVS p.19-20). Bovenstaande vaststellingen ontnemen uw verklaringen op het optreden van de Iraanse overheid tegen uw familie omwille van uw deelname aan een betoging in België elke geloofwaardigheid.

Bovendien moet er op gewezen worden dat u allerminst het profiel van actieve opposant in die mate vult dat u deze perceptie met u zou meedragen bij terugkeer naar Iran. Uit uw verklaringen en de neergelegde foto's blijkt dat u tijdens de betogingen allerminst de groep oversteeg en dat uw betrokkenheid zich beperkte tot aanwezig zijn (CGVS p.4). Uw Facebookaccount dat u in België aanmaakte (CGVS p.21) en weliswaar onder uw eigen naam beheert bevat naast uw foto's slechts van anderen overgenomen posts waarmee u maar een heel beperkt aantal likes oogst. Louter uit uw deelname aan deze protestacties of de publicatie van de foto's en geleende posts op uw Facebookaccount kan dan ook niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van uw aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement geviseerd zou worden door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer. Dit wordt bevestigd door de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over het bezoek van de Iraanse overheid aan uw familie naar aanleiding van uw deelname aan een betoging voor de Iraanse ambassade levert u geen enkele indicatie aan de Iraanse overheid op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten in België. Bovendien kan gezien het opportunistisch karakter van uw politieke engagement redelijkerwijze van u verwacht worden dat u uw Facebookaccount verwijdert voorafgaand aan uw terugkeer naar Iran.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De shenasnameh's en identiteitskaarten van u, uw vrouw en uw kind tonen jullie identiteit aan maar missen bewijskracht inzake uw asielmotieven. De printscreen van het Pjak-kanaal in België en de foto's van u tijdens betogingen in België tonen aan dat u deelneemt aan Koerdische evenementen in België. Deze stukken kunnen de oprechtheid van uw engagement evenwel niet ondersteunen, noch kunnen ze afbreuk doen aan de vaststelling dat uw deelname onvoldoende is om te kunnen aannemen dat u bij terugkeer naar Iran als politiek opposant aanzien zult worden. Uw Facebookaccount waarvan u een print-screen neerlegt werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

2.2. Stukken

2.2.1. Op 12 februari 2023 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waaraan een kopie van een brief van de PJAK van 21 januari 2023 wordt toegevoegd.

2.2.2. Op 13 februari 2023 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet ter terechtzitting nog een aanvullende nota in. Het betreft dezelfde aanvullende nota met een kopie van de brief van PJAK - zoals reeds werd neergelegd op 12 februari 2023 – waarvan de inventaris evenwel wordt aangevuld met 31 geprinte kleurenfoto's op A4-formaat waarop verzoekers deelname te zien is op meerdere betogingen. Verzoeker stelt ook over een usb-stick te beschikken waarop video's staan waarop hij te zien is tijdens betogingen doch hoewel deze usb-stick wordt vermeld in de inventaris van de aanvullende nota van 13 februari 2023 wordt deze niet neergelegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. In zoverre verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, wijst de Raad erop dat deze inhoudt dat de bestreden beslissing op motieven moet

steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Het beschermingsverzoek van verzoeker is gesteund op een vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten wegens zijn activiteiten voor de Koerdisch-Iraanse politieke partij PJAK.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde vervolgingsproblemen met de Iraanse autoriteiten.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Iran een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.3.4.2. In de bestreden beslissing wordt vooreerst aangegeven dat er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers engagement voor de PJAK in Iran en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten en wordt met reden in de eerste plaats gewezen op het volgende:

“Vooreerst moet er vastgesteld worden dat er aan uw engagement voor de Pjak in Iran en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht. U vertelt dat u op een dag in 1384 (Iraanse kalender, maart 2005 – april 2006) door twee gewapende Pjak'ers aangesproken werd op uw gronden toen u de planten water gaf (CGVS p.9,15). Ze vroegen u of u van het dorp was en ze stelden zich meteen voor als zijnde Pjak-leden (CGVS p.15). Het mag echter verbazen dat deze gewapende opposanten zo openlijk en gemoedelijk met u contact zochten. Of andere dorpsgenoten uit uw kleine gemeenschap van negentig families ooit zo werden benaderd door Pjak kan u tevens niet aangeven (CGVS p.10-11). U weet dat Pjak niet zomaar iedereen vertrouwt, maar waarom ze u vertrouwden ondanks dat uw familie geen banden had met Pjak kan u niet bepalen (CGVS p.12-13). U meent zelfs dat het puur toeval geweest kan zijn (CGVS p.13). Hoe u hen kon vertrouwen, aangezien het voor u onbekenden waren, u voorzichtig en bang was, en er ook agenten van de autoriteiten zich als Pjak'ers verkleedden, klinkt evenmin aannemelijk (CGVS p.9,11). Zo legt u uit dat u hen bij uw eerste ontmoetingen kon vertrouwen doordat ze u op hun gsm video's van hun activiteiten toonden (CGVS p.11). U wist dat uw familie geen banden had met Pjak, maar zag er blijkbaar toch geen graten in om deze personen te vertrouwen louter op basis van hun woord en enkele video's. Sterker nog, bij jullie eerste ontmoeting wisselden jullie telefoonnummers uit en na één lang gesprek over Pjak mocht u naar hun locatie toekomen (CGVS p.9-10,13). Deze gang van zaken is allerminst geloofwaardig. Uw gronden lagen immers op korte afstand van uw dorp, terwijl jullie elkaar voor het eerst daar ontmoetten en de leden van de Pjak gewapend waren (CGVS p.10,15,17). Aangezien uw onbekende bezoekers niet alleen tot een verboden gewapende verzetspartij behoorden, dat u meent voorzichtig en bang te zijn geweest doordat bijvoorbeeld agenten van de autoriteiten zich als Pjak'ers verkleedden, is het niet geloofwaardig dat strijders van de Pjak en u elkaar zo zorgeloos zouden ontmoeten. Hetzelfde geldt voor uw verklaring dat ze reeds tijdens de eerste ontmoeting zich kenbaar maakten als leden van Pjak. Met uw uitleg dat u de Pjak'ers niet meteen vertrouwde en u dat pas deed nadat u video's van hun activiteiten zag, en dat de Pjak'ers iedereen in het dorp kenden, mist u bovendien de kern van de zaak dat jullie niet elkaar maar de omstandigheden in het licht van de aanwezigheid van verklikkers moesten vertrouwen (CGVS p.9,11-12). Waarom de leden van de Pjak zich tot u wendden kan u evenmin verklaren. U geeft aan dat de Pjak iedereen in het dorp kent en dan ook wist dat uw familie de Koerdische kwestie genegen is (CGVS p.12). Als u gevraagd werd verder uit te leggen hoe ze wisten dat u oprecht pro-Koerdisch bent daar er ook geen indicaties toe waren gezien de afwezigheid van banden tussen uw familie en Pjak, stelt u dat het ook puur toeval geweest kan zijn omdat u toen alleen op de gronden aanwezig was (CGVS p.13). Dergelijke verklaringen missen duidelijk overtuigingskracht.”

Verzoeker betoogt dat hij erg begaan is met de mensenrechten waardoor hij deze activiteiten heeft uitgevoerd in Iran. Verzoeker verwijt verweerder daarnaast geen rekening te hebben gehouden met zijn profiel verwijzend naar een richtlijn van “UKBA, Asylum instructions”.

Verzoeker brengt met zijn betoog echter geenszins dienstige argumenten bij die voorgaande concrete en pertinente motieven kunnen ombuigen. Hij slaagt er niet in een verklaring te bieden voor de vraag waarom

hij zo openlijk en gemoedelijk gecontacteerd zou zijn geweest door de PJAK. Verweerder heeft hierbij overigens wel degelijk oog gehad voor het profiel van verzoeker: er wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk gewezen op het feit dat verzoekers familie geen banden heeft met de PJAK zodat verzoeker, gelet op de afwezigheid van de banden tussen zijn familie en de PJAK, niet kan verklaren waarom de PJAK zich tot hem wendden.

Er wordt in de bestreden beslissing voorts met reden gewezen op verzoekers oppervlakkige verklaringen en gebrekkige kennis omtrent de PJAK:

“Dat de strijders van de Pjak verscheidene keren met u een gesprek aangingen, jullie over Pjak en hun doelen praatten, alsook over hun leven, hun uitdagingen, hun plannen en hun agenda voor de Koerdische kwestie, kan evenmin uit uw kennis van hun doelen afgeleid worden (CGVS p.9,13). Hoewel u meent dat u lange gesprekken hield en over hun werk en leven te weten kwam blijkt u niet verder dan enkele oppervlakkigheden te komen. Na herhaaldelijk vragen heeft u kunnen zeggen dat iedereen weet dat ze in de bergen zitten, dat u leerde over de moeilijkheden die ze daar hebben, dat ze niemand vertellen over hun activiteiten in de bergen, en dat ze actief zijn voor de partij en voor de rechten van de Koerden (CGVS p.13). Iedereen heeft dezelfde uitdagingen en wanneer je je aansluit bij het systeem zal je dat spontaan zien, leren en merken, aldus uw verklaringen (CGVS p.13). U wordt de vraag gesteld hoe de Pjak’ers praktisch hun doel zoals het instellen van een democratie wil verwezenlijken. U geeft echter weinig verhelderende antwoorden: “Ze moeten hun activiteiten doorzetten”, “ze hebben vertrouwen van de bevolking nog nodig” en “partijen kunnen hun democratisch systeem een waarheid maken wanneer ze de steun van de mensen hebben” (CGVS p.13). Wanneer u dezelfde vraag nogmaals gesteld wordt blijft u erbij dat ze dit doel kunnen bereiken door actief te blijven werken en door het vertrouwen van de mensen (CGVS p.13). Hoe die democratie er dan concreet zal gaan uitzien weet u blijkbaar niet want u houdt het op dat iedereen zijn rechten dan zal krijgen binnen een democratisch systeem (CGVS p.13-14). Het mag dan ook verbazen dat u niet weet wat confederalisme is wanneer deze term u wordt voorgelegd (CGVS p.15). Het is duidelijk dat u niet goed op de hoogte bent. Hetzelfde geldt voor de overige doelen van Pjak die u nota bene zelf aanhaalde. Zo weet u niet hoe Pjak de gelijkheid tussen man en vrouw wil verwezenlijken of bewerkstelligen (CGVS p.14). U kan enkel aangeven dat in de partij mannen en vrouwen gelijk worden behandeld, dat de partij een mannelijk en vrouwelijke leider heeft, en dat in tegenstelling tot bij Pjak de vrouw in Iran niet als een volwaardig mens wordt behandeld (CGVS p.14). Op de vraag hoe Pjak binnen hun democratisch systeem de verschillende afkomsten en etniciteiten zal implementeren kan u louter aanbrengen dat ze de rechten van iedereen willen respecteren en dat Pjak zegt dat het land voor iedereen is (CGVS p.14). Als u gevraagd wordt welke dagelijkse handelingen ze uitvoerden om hun doelen te bereiken vervalt u opnieuw in vage antwoorden zoals: “ze geven hun bloed, ze hebben ons allemaal bewust gemaakt, ze hebben ons wakker geschud en doen beter en beter elke dag” (CGVS p.14). Wanneer u de vraag wordt herhaald meent u te weten dat ze naar de mensen komen en dat ze tv-zenders hebben om zo te vertellen over hun geschiedenis en rechten (CGVS p.14). Vreemd genoeg weet u niet hoe ze de mensen in uw dorp bereikten (CGVS p.14). U weet wel dat ze stiekem contact opnemen en dat ze in de dorpen mensen hebben die met hen samenwerken, maar hoe ze dat aanpakten door bijvoorbeeld naar de huizen te gaan of te telefoneren weet u niet (CGVS p.14). Verder bent u schijnbaar ook niet op de hoogte van militaire operaties of aanslagen die door Pjak werden uitgevoerd (CGVS p.15). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat Pjak vele militaire acties uitvoerde tegen de Iraanse autoriteiten en waarin het zelf ook strijders verloor. Uit uw antwoorden spreekt op geen enkele manier de persoonlijke gesprekken die u regelmatige basis met een Pjakstrijders zou hebben gehad. Hoewel u in die mate een vertrouwelijke relatie met hen opbouwde dat ze u vroegen om uw leven te wagen door hen te ondersteunen is uw kennis over hen en Pjak uiterst pover. Bovenstaande vaststellingen schaden ernstig het geloof in uw voorstelling dat u verschillende keren persoonlijke contact met leden van de Pjak had.”

Door te benadrukken dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn profiel en dat hij zich over de bijna schoolse vragen over de PJAK verschillende elementen niet meer herinnerde, kan verzoeker geen ander licht werpen op voorgaande omstandige bevindingen die steun vinden in het administratief dossier.

De Raad meent dat verzoeker zijn gebrekkige kennis van de PJAK niet kan verschonen door te wijzen op zijn ongeschoold profiel terwijl hij niet betwist te hebben verklaard reeds sinds ongeveer 2018-2019 tot aan zijn vertrek in 2021 actief te zijn geweest voor deze partij en drie jaar lang hulp en bijstand te hebben verleend aan de PJAK ondanks de risico's die deze activiteiten inhielden (Vragenlijst van 23 december 2021, vraag 3; persoonlijk onderhoud, p. 6), te meer hij verklaarde vaak gesprekken te hebben gehad met de PJAK-leden in Iran (persoonlijk onderhoud, p. 9, 11, 13) en hij thans in België heeft deelgenomen aan verschillende PJAK-activiteiten.

Verzoeker weet ook niet te overtuigen met zijn betoog dat hij verschillende elementen niet meer herinnerde en dat verlies en toename van herinneringen eigen is aan de werking van het geheugen. Daargelaten verzoeker geenszins staft dat hij effectief kampt met geheugenproblemen die zijn

verklaringen hebben aangetast, wijst de Raad er immers op dat van en sympathisant/activist die jarenlang clandestien bijstand heeft verleend aan een verboden partij en die thans in België deelneemt aan activiteiten van de PJAK waarbij in het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker "erg begaan" is met mensenrechten, meer kennis kan verwacht worden dan wat verzoeker aan de dag heeft gelegd en kunnen, gelet op de voorgehouden overtuiging in de PJAK, meer inspanningen tot het vergaren van concrete informatie en kennis over de partij verwacht worden.

De commissaris-generaal kan verder bijgetreden worden in volgende terechte overwegingen:

"Voorts kan u ook over de wijze waarop u de Pjak van goederen voorzag niet overtuigen. Zo is het opvallend dat u geen enkele overweging meenam toen u de vraag van de Pjak overdacht. Hoewel u besepte dat u de doodstraf riskeerde door in te gaan op het verzoek van de Pjak'ers en u door de aanwezigheid van een verklikker in het dorp en de aard van de opdrachten een groot risico nam, duurde het nog geen uur voor u deze zwaarwichtige beslissing nam louter omdat u zich gediscrimineerd en niet goed behandeld voelde (CGVS p.7,10,16-17). Het is zeer merkwaardig dat u in uw beslissingsproces zo beperkt stil zou gestaan hebben bij het risico dat dit engagement voor u betekende. Uw modus operandi en anticipatie op problemen moeten ook tegen het licht worden gehouden. Zo namen u en de Pjak'ers toch een groot risico op ontdekking voor een beperkt resultaat, namelijk dat u met één rugzak en één tas goederen aan hen zou brengen (CGVS p.6,17). Ze vertelden hun wensen, u ging naar de stad, kocht de gevraagde goederen en bracht het met uw eigen taxi en vervolgens te voet naar een afgesproken plaats in de bergen achter uw dorp. Dan bleef u een uur bij de Pjak'ers en vervolgens keerde u te voet terug naar uw taxi (CGVS p.5-6,8,10). U reed amper tien minuten vanaf uw dorp naar de bergen met uw eigen gekende taxi en wandelde slechts twee kilometer tot u de Pjak'ers ontmoette, zo zegt u (CGVS p.6,8,10). Deze manier van werken roept toch vraagtekens op over de omzichtigheid ervan. Door zo regelmatig met uw eigen bekende taxi in de nabije bergen rond te rijden en te wandelen met goederen is de kans op ontdekking zeer reëel. Gevraagd welke veiligheidsmaatregelen u nam stelt u dat u de omgeving goed observeerde, keek of niemand achter u was en dat u verschillende routes nam (CGVS p.16). U anticepeerde op problemen of ontdekking door excuses te bedenken zoals dat u een luchtje aan het scheppen was, dat u eten voor uw familie vervoerde of dat u naar het dorp van uw tante ging (CGVS p.5,18). U wordt geconfronteerd met uw verklaringen en de bevindingen dat u toch niet kan stellen dat u eten voor uw familie vanuit uw dorp naar de bergen brengt, en dat als u telkens een andere route naar de bergen nam u ook niet het excuus kon gebruiken van naar het dorp van uw tante te gaan (CGVS p.18). Vervolgens kan u er niets beter op verzinnen door te zeggen dat u extra voorzichtig was, dat u de weg naar de bergen enkel nam als die vrij was, en dat u anders zou weglopen of gearresteerd worden (CGVS p.18). Deze verklaringen tonen geen geloofwaardige voorzichtigheid aan. Des te meer daar u aangaf dat u niemand kon vertrouwen, dat u al drie à vier jaar wist dat er een spion in het dorp was en dat u in een erg klein dorp woonde met om en bij de negentig families (CGVS p.9-10). Uit uw antwoorden spreekt geen persoonlijke betrokkenheid bij het bevoorraden van een rebellenbeweging. Er kan aangenomen worden dat een professionele gewapende oppositiebeweging het risico voor haar leden en sympathisanten zoveel mogelijk tracht te beperken en dan ook een praktisch draaiboek voor dergelijke overdrachten klaar heeft liggen. Bovenstaande vaststellingen ondergraven sterk het geloof in uw engagement voor Pjak in Iran."

Verzoeker repliceert dat hij niet helder nadacht over de gevolgen van zijn daden en de risico's pas nadien besepte. Dit toont volgens hem nogmaals aan dat hij erg begaan is met mensenrechten van de Koerden in Iran. Verzoeker kan echter niet overtuigen gelet op zijn jarenlange regelmatige bijstand aan PJAK-strijders, te meer hij de goederen vervoerde met zijn eigen taxi en al jarenlang wist dat er een spion was in het dorp (persoonlijk onderhoud, p. 8-10).

Gelet op het voorgaande kan tevens de Raad besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers activiteiten voor de PJAK in Iran.

Niettegenstaande het gebrek aan geloofwaardigheid aangaande verzoekers politieke activiteiten die reeds in Iran plaatsvonden (en de daaraan gekoppelde problemen), moet de Raad vaststellen dat er verder niet aannemelijk wordt gemaakt dat er concrete indicaties zijn dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van verzoekers politieke activiteiten in België en hij hiervoor vervolgd zal worden.

De commissaris-generaal geeft omtrent verzoekers deelname aan betogingen van de PJAK in België in de eerste plaats met reden het volgende aan:

"Wat uw engagement in België betreft moet er op gewezen worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar het thuisland van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van

een reëel risico op vervolging of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Wat u betreft zijn er geen elementen voorhanden die het tegendeel suggereren.

Na uw aankomst in België nam u deel aan tien tot vijftien betogingen van de Pjak: betogingen voor de Iraanse ambassade en voor de Turkse ambassade (CGVS p.3-4). Daarnaast gaat u ook naar feestdagen zoals voor Nowroz en woont u kunstactiviteiten bij (CGVS p.20). Tevens post u op uw in België aangemaakte Facebookaccount proKoerdische en anti-Iraanse berichten (CGVS p.20-21; zie ingediende documenten nr 3). Aangezien uw contacten met en activiteiten voor de Pjak in Iran ongeloofwaardig zijn kan er evenmin aangenomen worden dat u in België vanuit een oprecht engagement deelneemt aan de activiteiten van de Pjak. Dit blijkt eens te meer daar - zoals eerder reeds werd aangetoond - uw kennis over de Pjak, en specifiek over hun doelen en wenselijk staatsbestel teleurstelt. Ondanks uw vermeende jarenlange sympathie en activiteiten voor Pjak, evenals uw deelname in België aan de feestdag ter ere van de oprichting van Pjak weet u opmerkelijk genoeg niet wanneer de partij opgericht is (CGVS p.20). Over de befaamde Pjak'er Behrouz Alkhani weet u dan weer niet welke zijn activiteiten voor Pjak waren of in welke omstandigheden hij gearresteerd werd (CGVS p.12). U beweert ook verkeerdelijk dat hij in Salmas werd opgehangen (CGVS p.12). Nochtans blijkt uit de objectieve informatie en uit uw verklaringen dat deze dorpsgenoot van u een zeer prominent figuur is. Zijn broer is voorzitter van Pjak in België die hier politieke activiteiten organiseert waar u ook aan deelnam (CGVS p.4,12). Tot slot erkent u dat u niet voldoende informatie heeft over andere Koerdische partijen (CGVS p.21). Herhaaldelijk gevraagd naar bijvoorbeeld de verschillen tussen Pjak en de KDPI kan u slechts aangeven dat deze laatste streeft naar de rechten van de Koerden terwijl Pjak voor iedereen actief is (CGVS p.22). Het mag inmiddels duidelijk zijn dat u hier en daar wel wat informatie over de Pjak heeft opgevangen, zoals elke Iraanse Koerd, maar dat u zich nooit in de partij en haar doelen heeft verdiept, hetgeen wel degelijk van u verwacht kan worden indien u daadwerkelijk een geëngageerde aanhanger van deze partij zou zijn. Dat u maar een beperkte scholing genoot kan niet vergoelijken dat uw basiskennis over uw partij ontbeert (CGVS p.3,13-14). Bijgevolg kan er geenszins aangenomen worden dat u vanuit een oprechte interesse aan de activiteiten van de Pjak deel neemt maar blijkt uw engagement louter door opportunisme in het kader van uw verzoek om internationale bescherming ingegeven."

Verzoeker beklemtoont zijn activiteiten die hij "objectief" wel degelijk uitoefent waardoor hij dreigt geïsoleerd te worden door de autoriteiten doch kan hiermee geenszins zijn gebrekkige kennis verschonen noch het vastgestelde opportunistisch karakter van zijn politiek engagement in een ander daglicht stellen.

Vervolgens kan er samen met de commissaris-generaal vastgesteld worden dat verzoekers verklaringen over het optreden van de Iraanse autoriteiten tegen zijn familie in Iran wegens zijn deelname aan betogingen in België niet aannemelijk zijn. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent terdege gemotiveerd:

"Naar aanleiding van uw deelname aan betogingen in België kwamen de Iraanse autoriteiten nog tweemaal naar uw huis in Iran waarbij ze tegen uw familieleden zeiden dat u in het buitenland ook politiek actief bent en dat zoiets niet is toegelaten (CGVS p.19-20). Dit gebeurde een eerste keer twee maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (d.d. 11/07/2022) en een tweede keer enkele dagen voor dit persoonlijk onderhoud (CGVS p.19). Het geloof in het aangehaalde optreden van de Iraanse staat tegen uw familie wordt ondergraven door uw niet aannemelijke reactie erop. Hoewel de Iraanse autoriteiten u via uw familie onder druk gezet hadden om uw politieke activiteiten in België stop te zetten nam u nadien onverstoort deel aan nieuwe betogingen waarop u werd gefotografeerd (zie ingediende documenten nr 2). Ondanks dat u zich zorgen maakt om uw familie, u beweert uw familie en anderen niet in problemen te willen brengen, en dat de Iraanse autoriteiten repressief optreden tegen Koerden, de mensenrechten niet respecteren en angst in de harten wil aansteken (CGVS p.7-8,12,16,19,20-21,23) denkt u er niet aan uw engagement stop te zetten of zelfs maar aan te passen (CGVS p.20-21). U zal verder gaan met dergelijke activiteiten tot aan uw dood en ook al komen de autoriteiten tien keer naar uw huis (CGVS p.20-21). Zelfs een anoniemere vorm van protest waarbij u bijvoorbeeld onherkenbaar op straat komt of onder een alias berichten post ziet u niet zitten. Hoewel u gewezen werd op de gevolgen voor uw familie ziet u vooral niet in waarom u anoniem zou protesteren (CGVS p.21). Dit is allerminst ernstig. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat u doordrongen bent van de gevolgen van uw gedrag op uw familieleden in Iran en dat u tracht deze gevolgen te beperken. Bovendien moet er aan herinnerd worden dat er in bovenstaande paragraaf het nietoprechte karakter van uw politieke engagement in België aangetoond werd. Aangezien uw politieke activiteiten een niet-oprecht karakter vertonen kan er des te meer van u verwacht worden dat u er afstand van doet indien het uw familieleden in gevaar brengt. Daarbij valt het eveneens op dat de Iraanse veiligheidstroepen die bij uw familie langskwamen volgens u expliciet de link legden tussen uw vroeger en huidig politiek activisme. Daar er aan uw activisme in Iran geen enkel

geloof kan worden gehecht ondermijnt de voorgehouden uitspraak dan ook het geloof in de bezoeken van de ordediensten (CGVS p.19-20). Bovenstaande vaststellingen ontnemen uw verklaringen op het optreden van de Iraanse overheid tegen uw familie omwille van uw deelname aan een betoging in België elke geloofwaardigheid.”

In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker bij zijn standpunt blijft en wordt aangevoerd dat verzoeker niet anoniem kan protesteren omdat hij zo opkomt voor de mensenrechten van hemzelf en zijn familie. Volgens verzoeker gaat het CGVS er manifest ten onrechte van uit dat zijn activiteiten niet oprecht zijn en koppelt er gevolgen aan vast namelijk dat hij zijn activiteiten zou stopzetten hetgeen dus niet overeenkomt met de werkelijkheid. Verzoeker slaagt er niet in voorgaande concrete motieven te ontkrachten en toont, gelet op de gevolgen van zijn gedrag op zijn familieleden, niet aan waarom hij niet anoniem zou kunnen protesteren of zijn activiteiten aanpassen ondanks dat hij zelf verklaarde zich zorgen te maken om zijn familie en stelde hen niet in problemen te willen brengen en nog aangaf dat de Iraanse autoriteiten repressief optreden tegen Koerden en de mensenrechten niet respecteren (persoonlijk onderhoud, p. 7, 16,19, 20-21).

Tot slot oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden:

“Bovendien moet er op gewezen worden dat u allerminst het profiel van actieve opposant in die mate vult dat u deze perceptie met u zou meedragen bij terugkeer naar Iran. Uit uw verklaringen en de neergelegde foto's blijkt dat u tijdens de betogingen allerminst de groep oversteeg en dat uw betrokkenheid zich beperkte tot aanwezig zijn (CGVS p.4). Uw Facebookaccount dat u in België aanmaakte (CGVS p.21) en weliswaar onder uw eigen naam beheert bevat naast uw foto's slechts van anderen overgenomen posts waarmee u maar een heel beperkt aantal likes oogst. Louter uit uw deelname aan deze protestacties of de publicatie van de foto's en geleende posts op uw Facebookaccount kan dan ook niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van uw aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement geviseerd zou worden door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer. Dit wordt bevestigd door de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over het bezoek van de Iraanse overheid aan uw familie naar aanleiding van uw deelname aan een betoging voor de Iraanse ambassade levert u geen enkele indicatie aan de Iraanse overheid op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten in België. Bovendien kan gezien het opportunistisch karakter van uw politieke engagement redelijkerwijze van u verwacht worden dat u uw Facebookaccount verwijdert voorafgaand aan uw terugkeer naar Iran.”

Door te opperen dat het CGVS niet aantoont dat de Iraanse autoriteiten niet op de hoogte zouden zijn van zijn (tevens online) activiteiten, brengt verzoeker geen informatie aan waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt voor te houden vinden verweerders inlichtingen steun in de beschikbare informatie (administratief dossier, blauwe map met landeninformatie).

Wat de situatie betreft van terugkeerders, stelt de Raad dan ook samen met de commissaris-generaal vast dat uit de bijgevoegde landeninformatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht besteden aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 15 en p. 17). Er is eveneens weinig interesse om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 15).

Er werd geen informatie gevonden die erop wijst dat afgewezen personen bij terugkeer naar Iran een risicogroep vormen. Evenmin blijkt dit uit de door verzoeker geciteerde informatie zijnde het *“Ambtsbericht Iran 2021”*. Personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 17) doch dit blijkt niet het geval voor verzoeker gelet op de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan zijn politieke activiteiten waardoor hij Iran zou moeten hebben ontvlucht. Er blijkt verder niet dat terugkeerders na een verblijf in het buitenland werden gevraagd sociale media gegevens kenbaar te maken (COI Focus, *“Iran, Behandeling van terugkeerders door hun nationale overheden”* van 30 maart 2020, p. 7 en COI Focus, *“Iran, Internetmonitoring en sociale media”* van 5 november 2019, p. 25).

Bovendien dient aangestipt te worden dat gelet op de ongeloofwaardige politieke activiteiten in Iran en het opportunistische karakter van de activiteiten in België er van verzoeker redelijkerwijze mag worden

verwacht dat hij voorafgaand aan een terugkeer naar Iran, de betreffende politieke berichten/foto's op zijn sociale media of zijn volledige Facebookaccount verwijderd.

Door te volharden in zijn vrees wegens zijn politiek activisme en te verwijzen naar een korte passage uit het "Algemeen Ambtsbericht Iran van 2022" inzake de afwezigheid van oppositiepartijen in Iran, kan verzoeker gelet op bovenstaande omstandige motieven geen afbreuk doen aan de conclusie dat geen geloof gehecht kan worden gehecht aan zijn contacten met de PJAK in Iran en de daaraan gekoppelde problemen noch aan het oprechte karakter van zijn politiek engagement in België.

De door verzoeker neergelegde documenten tijdens de administratieve procedure kunnen tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geen dienstig verweer wordt gevoerd.

Waar verzoeker per aanvullende nota's van 12 en 13 februari 2023 een (kopie van de) brief van de PJAK bijbrengt van 21 januari 2023 waarin door de partij wordt bevestigd dat verzoeker een sympathisant is van de partij en hij in Iran wordt gezocht wegens zijn eerdere activiteiten voor de PJAK in Iran als daarbuiten, moet erop gewezen worden dat het gesolliciteerd karakter van deze brief niet uit te sluiten valt nu dit het stuk werd opgemaakt na de bestreden beslissing om verzoekers asielmotieven te ondersteunen hetgeen het stuk zijn objectieve bewijswaarde ontnemt. Voormelde brief van de PJAK kan hoe dan ook de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas en van verzoekers welgemeende interesse in de partij niet herstellen gelet op de omstandige motieven in de bestreden beslissing zoals hoger weergegeven.

Wat betreft de toegevoegde foto's aan de tweede aanvullende nota inzake verzoekers deelname aan betogingen - die verweerder nog heeft kunnen bekijken ter terechtzitting -, moet de Raad erop wijzen dat uit deze foto's geenszins de oprechtheid van verzoekers politiek engagement kan afgeleid worden, noch kunnen ze afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekers loutere deelname onvoldoende is om te kunnen aannemen dat hij bij terugkeer naar Iran als politiek opposant aanzien zal worden. Bovendien blijkt uit deze stukken geenszins dat verzoeker tijdens de betogingen de groep oversteeg doch dat zijn betrokkenheid zich beperkte tot aanwezig zijn. Verzoekers bewering als zou hij betrokken zijn geweest bij de organisatie hetgeen volgens hem blijkt uit zijn geel vestje, vindt overigens geen steun in de brief van de PJAK waarin louter gewag wordt gemaakt van verzoekers eerdere activiteiten in Iran en zijn activiteiten buiten Iran waarvoor hij gezocht zou worden zonder hierbij enige concrete functie van verzoeker bij de PJAK te vermelden.

Op basis van deze stukken kan verzoeker dan ook niet overtuigen dat hij door zijn loutere deelname aan verschillende manifestaties een dermate politiek oppositieprofiel in België heeft opgebouwd waardoor hij alsnog in het vizier van de Iraanse autoriteiten zou gekomen zijn.

Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers politieke activiteiten en problemen hierdoor in Iran noch aan het oprechte karakter van zijn politieke activiteiten in België waarbij geenszins werd aangetoond dat verzoeker hierdoor in het vizier van de Iraanse autoriteiten is gekomen. Verzoeker, die overigens (nog) geen lid is van de PJAK, maakt niet aannemelijk dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als opposant van het regime zou profileren of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd. Verzoeker maakt bijgevolg evenmin aannemelijk dat hij ingevolge hiervan problemen zou riskeren of een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zou dienen te koesteren.

De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoek(st)er een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU